

[Diderichsen.]

en løsning af en så omfattende karakter, som måske om 20 eller 30 år vil vise sig at være den forkerte. Derfor må det rigtige være, at folketinget nu skaber lovgrundlaget for anlæggelsen af den mest tiltrængte tunnelbanestrækning, som man jo for øvrigt lige så godt kunne kalde en udvidelse af S-banenettet, og jeg tænker hermed på Citystrækningen, som stadig væk også for vort parti står som den vigtigste og mest påkrævede af disse strækninger.

Jeg anbefaler altså, at man vedtager at anlægge Citystrækningen med de to i lovforslaget nævnte udvidelser, og at man samtidig særlig retter opmærksomheden mod forbindelsen fra og til Amager og sørger for, at også denne livsvigtige forbindelse så hurtigt som muligt kommer i gang. I årene mens disse arbejder sker, kan man så holde udvig efter nye tekniske muligheder og eventuelt ændre den øvrige del af programmet efter sådanne moderne tekniske opfindelser, hvis de viser sig brugbare. Liberalt centrum må derfor anbefale forslagens tanke om anlæg af Citystrækningen med dens videreførelser og ser altså også gerne problemet om forbindelsen til Amager løst så hurtigt som muligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Svend Horn): Jeg vil gerne sige tak for den positive indstilling, som partiernes ordførere her har givet udtryk for. Det svarer jo til, hvad der er sket de tidligere gange, denne sag har været drøftet her i tinget.

Man kunne i og for sig være fristet til en generel drøftelse af visse forskelligheder i opfattelsen mellem regeringens stilling og de synspunkter, som det ærede medlem hr. Guldberg gav udtryk for; men da det har været drøftet gentagne gange i udvalget og vil blive drøftet igen, finder jeg ikke nogen anledning hertil.

Jeg vil gerne pege på det, det ærede medlem hr. Diderichsen var inde på, nemlig at den tekniske udvikling går så hurtigt, at et og andet vel kan og bør rettes, efter-

hånden som tingene skrider frem. Det er jo det gode ved dette lovforslag, at det er opbygget på den måde, at foreløbig beslutter man kun at realisere det, som alle er enige om. Dernæst vil man efterhånden ved særlig lov gennemføre de forskellige etaper, som nu er skitseret i lovforslaget, og rækkefølgen kan blive vidt forskellig fra det, man skønner i dag, det, teknikerudvalget i sin tid skønnede, og det, man måtte skønne lidt fremme i tiden, når det engang bliver realiserbart ved, at man har penge til det.

Jeg vil mene, at en meget afgørende årsag til, at vi netop får taget principiel stilling til de ting, som skal komme senere, er, at kommunerne — og det vil ikke mindst sige Københavns, Frederiksberg og Gentofte kommuner — har krav på at få markeret, hvad vi i øjeblikket mener der skal ske fremover, for at de kan disponere i deres byplanlægning, sanering og alt, hvad der ellers skal foregå. Vi kan ikke byde kommunerne, at vi ikke har en mening om tingene i dette øjeblik. Heri ligger naturligvis ingen garanti for — det fremgår af det, jeg lige har sagt — at vi om 5 eller 10 år vil have den samme indstilling. Der skulle altså ikke være noget forgjort ved, at man indtager denne stilling.

Det er jo rigtigt, som det er fremført af det ærede medlem hr. Arne Larsen og det ærede medlem fru Else-Merete Ross, at i de udtalelser, vi har modtaget, og som er gået til udvalget før valget, er der ikke fra kommunerne gjort forestillinger om, at man skulle ændre på forslaget.

Med hensyn til Amager vil jeg gerne understrege — og det vil man også huske fra udvalgsarbejdet gennem årene — at jeg for mit vedkommende er meget positiv med hensyn til, at Amager får den bedst mulige dækning. Hvis man nemlig tænkte sig, at en af de to bevægelige broer kom ud af funktion, ville der opstå betydelige vanskeligheder. Der er også en betydelig tilvækst på Amager, hvad man kan være mere eller mindre for; men den er der, den fortsætter, og vi er i høj grad opmærksom på det.

Endelig skal jeg sige til hr. Guldbergs be-